

Omloop het Nieuwsblad 27-2-2022

Ninove, België

Met:

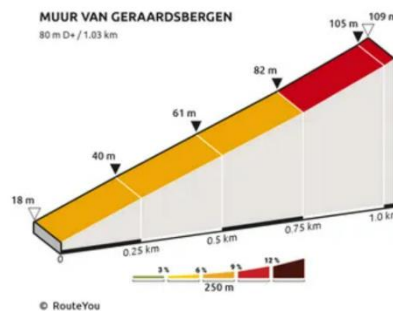
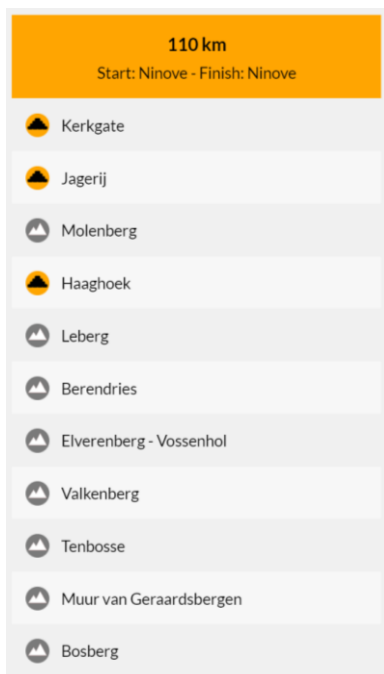

In voorbereiding op de Strade Bianche het volgende weekend en met goed weer op komst nog snel ingeschreven op deze eerste tocht in het buitenland sinds twee jaar.

En dan niet de allerminste, want ook de profs hadden daags ervoor hun eerste Europese optreden. Bij de mannen gewonnen door Wout van Aert (Who else ..) en bij de vrouwen (Guess who ...), juist de alomheersende Annemiek van Vleuten, die in de sprint het komende talent Demi Vollering voorbleef.

Het parcours was zoals je in België mag verwachten, uitdagend en niet te zwaar voor het begin van het seizoen. Juist ook de kasseienstroken en bergjes waren goed voor het testen van de benen in aanloop naar de "zware" gravelstroken nabij Siena Italië.

De bekende en beruchte Berendries werd al vooraf gegaan door een evenzo lange Kerkgate, Jagerij en Haaghoek, maar ook de gevreesde Muur van Geraardsbergen (die ik overigens in slechtere omstandigheden ook goed beklommen heb) en de Bosberg (schrik, in 2016 bovenop een hartaanval van 225). Nu met droog weer en een zonnetje, maar wel fris, dus een testmoment hoe ik ervoor sta.

Nergens de fiets af hoeven, alleen een kwartier als toeschouwer moeten fungeren voor de profs die in Brakel langs kwamen suizen (Kuurne-Brussel-Kuurne).

Afgelopen week wel wat veel gedaan en daar had ik wel last van, ik werd aan alle kanten voorbijgeraasd. Daarbij was ook een zakkend zadel een probleem om de juiste krachten op de pedalen te krijgen (bleek vooral ook achteraf).

Fijn dat de mogelijkheden om weer in andere streken te fietsen nu weer binnen bereik zijn. Wat heb ik genoten van de bekende, slechtonderhouden Belgische wegen en weggetjes door de nog kale weilanden. Wat een uitzichten weer met diepte door het geaccidenteerde terrein en ook het hobbelen over de kasseien, weer eens heerlijk door elkaar geschud worden. En het absolute toppunt (ook letterlijk) naar boven op de Muur van Geraardsbergen.

In Geraardsbergen was het ook kermis en dus het begin tussen de attracties, muziek en mensen door naar het eigenlijke begin van de klim.

Zoals gezegd, deze goed kunnen beklimmen, zonder over de adem te geraken en de benen te voelen ontploffen. Bovenaan stonden de voorgaande fietsers ruim bij te komen (er stonden ook nog wat oplapmiddelen), maar ik besloot door te rijden. Had ook wel een doelstelling om om 15:00 uur weer in de auto terug naar huis te zitten.

Nog even door naar de Bosberg, welke eigenlijk niet een echt pretje is en zeker niet als er een wagen voor je blijft die problemen heeft om door te rijden. Gelukkig ook hier kon ik mijn eigen tempo toch blijven aanhouden (nou ja, tempo??).

Na de Bosberg (HS 144, dus netjes en geen 225) was het nog 15 km doormalen naar Ninove, wat ik met een behoorlijke snelheid heb afgerond.

In Ninove zag het bij de finish er gezellig als vanouds uit. Alleen het halen van munten, in de rij staan en toch op korte afstand van elkaar gaf me geen goed gevoel. Dus snel uit de rij en met voldoende eten en drinken in de auto had ik ook niet zo'n behoefte om daar alleen een pintje te drinken.

[Sportograf 2022 | Photography for the Love of Sport](#)

Een mooie dag geweest, waarin ik merkte de komende week wel wat meer rust in te moeten bouwen om de Strade Bianche met een fijn gevoel te kunnen attaqueren.

